

Det glæder mig, at den højtærede Indenrigsminister er fuldkommen enig med mig, det er naturligvis altid en Trøst.

Naar den højtærede Justitsminister slutter sin Skrivelse til Finansudvalget med at udtale, at han daglig har staaet i Forbindelse med sine Politimestre og pointeret sin Stilling, er det jo derigennem givet, at han har udstedt sine Ordre, og jeg vil ogsaa fastholde, at de Taler, han har holdt rundt omkring, ingenlunde skulde bidrage til at give Politimestrene den rolige Optræden, som er fornøden i saadanne Tilfælde. Det er jo ikke længere siden end i Søndags, at den højtærede Justitsminister stod og talte paa Høhøj, da Venstres upolitiske Ungdom holdt Møde — han blev naturligvis refereret med halvanden Spalte i Regeringsorganet i Randers — og næsten udelukkende talte om, hvilken Styrke dette Ministerium sidder inde med, og hvilken Mand Hr. Rytter er. Naar den højtærede Justitsminister i denne Tale siger, at de Randers Borgere nu har vist, at enhver Generalstrejke i Fremtiden er umulig, vil jeg dog minde om, at „Nationaltidende“ har skrevet lige det modsatte, nemlig at Generalstrejken i Randers — lad os bare kalde den saadan, det var nu en Proteststrejke — tabtes, ikke fordi en Generalstrejke i Danmark ikke kan vindes, men fordi den var lokaliseret. Og det er Sandheden. Nej, den højtærede Justitsminister er kommet alt for let til sin Slutning. Jeg skal da ogsaa nævne, at Højrebladet i Randers skrev om Justitsministerens Tale, at det var en overmaade letbenet og letkøbt Tale, det var en Tale, som man ikke behøvede at forberede sig ret meget paa, det var noget, man daglig havde læst i Aviserne, og efter det gamle Ord: det, som er let, flyver let, var det ikke saa underligt, at den højtærede Justitsministers Ord fløj let hin Dag.

L. D. Rasmussen: Man har nogen Berettigelse til at mene, at den daglige Forbindelse, som den højtærede Minister har skrevet om, alligevel i nogen Grad har givet Politimyndighederne en vis Nervøsitet, thi naar den højtærede Minister siger, at det ingen Sinde er sket, at Politiet har grebet ind i Utide, saa er det en højst kedelig Udtalelse, da der foreligger en Landsretsdøm om, at det er sket. Jeg sigter til den Landsretsdøm, der er fældet i Anledning af en Sag fra Odense. Landsretten rifandt den paagældende anklagede og gjorde det ud fra den Betragtning, at Politiet havde begyndt

at hugge ind og slaa løs uden at give dem, man huggede ind paa, det i Grundloven befalede Varsel om at sprede sig. Altsaa har Politiet grebet ind i Utide, grebet ind for tidligt, og jeg tør forsikre den højtærede Minister om, at hvis Politiet ikke havde været saa nervøst og ikke havde glemte denne lille Ting, var der overhovedet intet sket ved den paagældende Lejlighed i Odense. Hvis der var blevet varslet, og hvis Politiet overhovedet havde gjort sig nogen Ulejlighed for at undgaa Sammenstød, var der ingenting sket.

Saa sagde den højtærede Minister overfor det ærede Medlem Hr. Lundberg, der havde sagt, at han kunde forstaa Arbejderens Stilling overfor Skruebrækkerne, at det kunde den højtærede Minister slet ikke forstaa. Nej, det er saamænd heller ikke at forlange, at den højtærede Minister skal kunne forstaa, hvilke Tanker der rører sig blandt Arbejderne. Men jeg tror, at den højtærede Minister meget bedre forstaaer det, naar det er Læger, Jurister og Arbejdsgivere, der behandler deres Skruebrakkere. Saa staaer den højtærede Minister langt mere forstaaende og er klar over, at det er berettiget og nødvendigt, og de Vaaben, de Herrer bruger, er ganske anderledes skarpe end dem, Arbejderne bruger. Og maaske forstaaer den højtærede Minister ogsaa, hvad der er sket under den nys afsluttede Sukkerroekampagne, hvor man fra Landbrugets Side var i Færd med, paa visse Steder i alt Fald, at etablerer Strejke overfor Sukkerfabrikkerne, og hvor bl. a. et Bestyrelsesmedlem af Røedyrkerforeningen ovre paa Vestfyv var af den Mening, at Navnet paa ethvert Medlem, der herefter gik ind paa en Overenskomst med Sukkerfabrikkerne, skulde offentliggøres til Skræk og Advarsel for andre, selvfølgelig ganske den samme Fremgangsmaade, som Arbejderne bruger. Gud ved, hvad det kunde ende med, hvis Kampen var brudt ud i lys Lue. Det er muligt, at den højtærede Minister vilde have været mere forstaaende i et saadant Tilfælde.

Trier: Den højtærede Justitsminister sagde til det ærede Medlem Hr. Lundberg i Anledning af hans Udtalelse om, at Politimesteren var kommet med meget grove Udtalelser overfor forskellige deroppe i Randers, at saa kunde de vedkommende jo anlægge Injuriesøgmaal. Jeg vil gerne spørge, om det er den Maade, Justitsministeren tænker at beskytte Befolkningen paa overfor urigtigt optrædende Embedsmænd, at henvise Sagerne til privat Injuriesøgs-